

[Pia Kjærsgaard]

stiller sig tilfreds med at fastholde de offentlige udgifter plus reguleringer år efter år, vel at mærke de reguleringer, der går opad.

Et af tidens store problemer økonomisk, som det faktisk er nødvendigt at komme ind på i denne debat – selv om samtlige ordførere har undladt det, fordi det stadig væk er finansloven, vi taler om – er udlændingeloven. På grund af den tåbelige lov – og det er den fortsat, selv om man påstår, at man har lavet en mindre stramning, som man kalder det, men det er udelukkende en justering, der er sket her i de seneste dage – som intet har med FN-konventionen at gøre, må mange interne problemer udskydes på ubestemt tid, fordi der bruges så fantastisk mange penge til asylansøgere og deres familier.

Ungdommen kan ikke fuldt ud få den undervisning, der ellers måtte kunne tilkomme den, fordi undervisningsministeren har måttet overflytte penge til andre formål, nemlig asylsøgerne. Borgerne, unge som gamle, kan ikke påregne at få den samme boligmulighed mere, fordi der skal gøres plads til de mange, der får opholdstilladelse.

Socialministeren har måttet finde penge til bistandsydelse til asylsøgere i stedet for til de borgere, der har bidraget gennem deres skat til det sociale velfærd, vi har så travlt med at bryste os af. Resultatet er bl.a. en forøgelse alene af socialministerens budget med 50 pct. på driftsudgifterne, så udgifterne inklusive løn til Dansk Flygtningehjælp overstiger 500 mill. kr. alene på socialministerens budget.

Nummerpladeafgiften, som justitsministeren lige så stille indførte, betyder, at danske bilister indirekte, foruden de andre skatter og afgifter, betaler til de mange embedsmænd, der skal behandle asylsøgerne efter bedste evne, for slet ikke at tale om de mange udgifter til politiopgaver, som skatteyderne må punge ud med på grund af asylansøgerne.

Vore have er fulde af fisk, men vore fiskere må ofte undlade at drive deres erhverv, fordi kvoter og restriktioner flyder i en jævn strøm fra fiskeriministerens blankpolerede skrivebord. Ikke blot under havets overflade er der problemer med denne regering, også oven på vandet, hvor der er skibe, er det galt, for her har regeringen foretaget et fuldstændig forfejlet indgreb over for leasing, som har lukket værfternes ordrebøger. Igen var fremskridtspartiet på sin post og gik

imod indgrebet. Først et år efter indgrebet gik det op for de øvrige partier, at loven var forkert og måtte laves om. Fejltagelsen eller dumheden – for det var det jo i virkeligheden – har man indset, og leasingbegrebet er igen indført.

Men nu skal man jo tænke på, at vi i mellemtiden har fået et skatteforlig, der begrænser fordelene ved leasing. Derfor har regeringens medvirken til denne lov skabt uro og spekulationer om, hvilket værft der først måtte lukke. Danskerne er i hvert fald færdige med at placere deres penge aktivt i spændende projekter som skibe. Jeg er virkelig bange for, at det er det, der er resultatet.

Landbruget er lagt for had fra socialdemokratiet side, hvor man helt grønne i hovederne udgyder den ene gang galde efter den anden over disse hårdtarbejdende mennesker. Det er urimeligt at lægge disse folk for had, for hvem er det, socialdemokratiet slakter for at takkes miljøaktivister? Det er faktisk landmændene. Danmark for hele folket, dog ikke for landmænd!

I samme øjeblik forbruget herhjemme viste en blivende stigende tendens, gik regeringen til angreb med disse nye afgifter og skatter. Det er nemlig ikke meningen, at befolkningen må følge sin egen næse eller pengepung, for det er regeringens politik overhovedet ikke beregnet på. Nej, befolkningen skal holde igen, mens regeringen fører sig frem med tilskud og bortforæringer i stor stil.

Igen er der dette gigantiske underskud på finansloven, som regeringen godt nok påstår at den har nedbragt, og det er da også rigtigt, hvis man ser det i forhold til tidligere års finanslove, men så længe man kun kan nedbringe det på én eneste måde, nemlig ved at indkræve nye skatter og afgifter, siger fremskridtspartiet naturligvis nej.

Vi siger også i år nej til finansloven. Vi har ikke fået kolde fødder som socialdemokratiet, der måske nok brændte sig i 1984 ved at sige nej til loven og nu givetvis vil stemme ja hvert evigt eneste år, hvilket underskud denne finanslov så end udviser.

Fremskridtspartiet står naturligvis fast. Så længe der er et underskud af den gigantiske størrelse, som der er nu, skal man ikke på noget tidspunkt regne med vores stemmer.

Med hensyn til de forskellige ændringsforslag skal jeg kort sige, at alt, hvad der overhovedet trækker i den rigtige retning, natur-